

Życiorys kanclerza Jacka Małachowskiego

Urodzony dnia 16.08.1737 r., syn Izabeli i Jana – kanclerza koronnego. Od roku 1756 poseł na sejm zwyczajny, starosta grodowy piotrkowski, od 1759 roku deputat na Trybunał Koronny. W roku 1764 został wybrany na marszałka Sejmu Koronacyjnego, tegoż roku mianowany przez Stanisława Augusta Poniatowskiego podstolim koronnym i referendarzem. Do 1776 roku członek Komisji Edukacji Narodowej. W 1768 mianowany kanclerzem (kompetencje dzisiejszych ministrów: spraw zagranicznych, wewnętrznych, sprawiedliwości, zatwierdzanie aktów królewskich). W latach 1764-66 zasiadał w Komisji Skarbu Koronnego (ministerstwo finansów i gospodarki narodowej) a w roku 1778 został przewodniczącym Komisji Menniczej. Od 1782 do 1787 roku był członkiem Komisji Kruszcowej (ministerstwo górnictwa i hutnictwa). We wszystkich wymienionych wyżej urzędach dał się poznać jako bardzo dobry prawnik, energiczny i skuteczny urzędnik realizujący powierzone przed nim zadania.

W 1787 roku odkupił od swojego brata Antoniego klucz ćmielowski a w 1797 roku stał się właścicielem wójtostwa ćmielowskiego. W tym to okresie postanowił stworzyć centrum produkcji ceramicznej. Przejął wyposażenie i fachowców z upadłej manufaktury fajansu w Grębenicach a w dawnych budynkach ćmielowskiego wójtostwa założył manufakturę fajansu. W kolejnych latach ćmielowska manufaktura była skutecznie rozwijana. Ukoronowaniem rozwoju była zorganizowana w 1821 roku w Warszawie pierwsza wystawa wyrobów z Ćmielowa.

Oprócz opisanej wyżej manufaktury założył działający do I wojny światowej browar, kopalnię piaskowca w Piaskach Brzostowskich oraz walczył o rozwój przemysłu drzewnego w Ćmielowie. Objęcie przez niego nieodpłatnie stanowiska burmistrza Ćmielowa zagwarantowało zachowanie przez Ćmielów praw miejskich i związanych z tym przywilejów. Był dobroczyńcą miejscowej parafii.

Jacek Małachowski zmarł 27.03.1821 r. w Bodzechowie a pochowany został na utworzonym dzięki jego dotacji cmentarzu parafialnym w Ćmielowie o czym przypomina wprawiona w mur tablica.

Kanclerz podejmując decyzje i budując w 1797 roku manufakturę fajansu w Ćmielowie jednoznacznie określił trwające do dziś dzień, nie tylko na terenie naszego kraju, ale i świata skojarzenie Ćmielowa z doskonałymi wyrobami porcelanowymi. Dla nas, mieszkańców Ćmielowa jest to niewątpliwie powód do dumy.